

voorkomen, [fol. 1053] of als het daartoe middelen aangeeft. De verantwoording van Jan Aping en Frederik Willem Bloeme met de stukken is in handen gegeven van de visitateurs-generaal om daarover, en op grond van de Coromandelse negotieboeken, verslag te doen. Dit is op 29 juni 1762 behandeld en er is besloten deze netelige zaak uit te stellen tot nader bericht van het bestuur in Coromandel. De verkoop van producten bracht volgens de brief van 10 december 1761 in 1760/61 slechts f 593.700 op, ofwel f 76.867 minder dan in het voorafgaande jaar. Na het sluiten van de boeken zal na aftrek van de uitgaven het resultaat niet gunstig zijn. [fol. 1054] Dat moet maar aanvaard worden, zeker zolang de onlusten voortduren en de koopwaar niet naar het binnenland vervoerd kan worden. Toch is het bestuur bevolen de afzet weer te laten toenemen en vooral naar Jagannathpur, waar het meeste wordt verkocht, koopwaar te sturen, al zal het ten koste van de inkoop te Palicol gaan. Het bestuur zegt dat dit in 1760 is geschied. Men geeft het erin gelijk dat het niet uitmaakt waar de Compagnie zijn winst haalt. Daar moet het zich maar steeds naar richten. De handel zou dan voorspoediger gaan dan tot nu. Uit de brief van 17 oktober 1761 blijkt dat te Bimlipatam een restant van ruim 151.000 lb katoen met een verlies van tussen de 41% en 46% is verkocht. Dit zou komen door de slechte kwaliteit in vergelijking met wat door particulieren wordt aangevoerd. Daardoor lag het lang in het pakhuis [fol. 1055] en begon te verstikken. Hiermee is de Compagnie slecht behandeld en eveneens met een partij asa foetida die te Bimlipatam over was en wegens slechte staat geveild is. Er werd niet op geboden en moet nu voor de beste prijs verkocht worden. Een bericht over de opbrengst wordt ingewacht. De onlangs uit Batavia toegezonden indigo, die blijkt niet te zijn gewild, moet ook voor de beste prijs verkocht worden. Er mag op Coromandel pas indigo ingekocht worden, als er informatie over de naar Nederland gezonden monsters is. Betreffende de contanten is men het eens met wat in de brief van 17 oktober 1761 staat over het aanhouden en het gebruik van 87262 pagoden [fol. 1056] te Nagapattinam en van f 55.935 te Bimlipatam. Er moeten op het hoofdkantoor, en vooral op de bijkantoren, weinig contanten in kas blijven. Over muntzaken wordt opgemerkt dat er 24% is verloren op het vermunten van gouden Perzische ropia's van mark 223,1 $\frac{1}{4}$ tot driebeeldige pagoden. Ze waren uit Kharg naar Batavia gezonden en vervolgens naar Coromandel. Duidelijk is hoeveel verlies men daarop lijdt en daarom is het bevel van het voorafgaande jaar om eerst te proberen, of ze niet anders afgezet kunnen worden, herhaald. De verhoging van wat het bestuur aan de muntmeester voor houtskool geeft, is goedgekeurd. De 12 fanums voor iedere 1000 pagoden is toegestaan, maar dat wat aan houtskool nodig is, daar nog bovenop komt, is wat al te veel. Aangaande de domeinen en inkomsten [fol. 1057] valt te melden dat de veiling te Nagapattinam per eind augustus 1761 maar 11.122,22 pagoden, ofwel 267,22 pagoden minder dan het voorafgaande jaar, heeft opgebracht. Dat de pacht van het wisselen van koperen kasjes, duiten en penningen in pagoden 375 minder heeft opgebracht, wordt toegeschreven aan de overvloedige aanvoer uit andere plaatsen. Gevraagd is of die aanvoer niet te beletten is. Er is tevredenheid over geuit dat de verpachting te Pulicat 40 pagoden, die te Sadras 205 pagoden en te Palicol f 36,- heeft opgebracht en dat de inkomsten van de dorpen Golepalem en Gondewaron onder Jagannathpur voor drie jaar voor 110 nieuwe pagoden meer per jaar dan de voorafgaande jaren zijn verpacht. Dat is ook het geval met de nieuwe verpachting [fol. 1058] van het dorp Jagannathpur en de rivier daar voor twee jaar voor 500 pagoden per jaar. Het is vreemd dat men op het hoofdkantoor niet weet waaruit deze verpachting bestaat. Onder de geschenken is dat, wat volgens de brieven vandaar van 24 januari en 6 februari 1761, door de dienaren te Sadras aan de nawab van Arcadu, Mafuschan, bij zijn aankomst is gegeven t.w.v. bij inkoop f 433 en verkoop f 532, en dat wat de zoon van nawab Mamoe Ali Chan heeft ontvangen t.w.v. bij inkoop f 506 en bij verkoop f 615.)

Dewijl se bij die gelegentheid van den nabab g'obtineert hadden de nodige bevelschriften aan desselfs onderhorige, om alles op den ouden voet te verrigten, en waardoor, volgens het seggen der ministers bij brief van den 17^e oktober 1761, alle opgekomen swarighieden, so ten aansien van den thol der aangebragte granen uyt het district van Singli-